

KØBENHAVNS SKOLEDIRREKTION

5. oktober 1972.

Fra magistraten er skoledirektionen i København blevet anmodet om en udtalelse angående det med undervisningsministeriets skrivelse af 27.-7.-1972 fremsendte udkast til forslag til lov om folkeskolen. Skoledirektionen har behandlet forslaget på et ordinært møde den 6.-9.-1972 og på et ekstraordinært møde den 4.-10.-1972.

Skoledirektionen har for det første drøftet forslaget ud fra nogle principielle synspunkter og for det andet vurderet nogle problemer, som forslagets gennemførelse vil rejse specielt for Københavns skolevæsen.

Om de mere principielle problemer skal man udtale følgende:

Folkeskolens begreb og formål.

Skoledirektionen kan for sit vedkommende tiltræde såvel den i udkastets § 1 indeholdte definition som den i § 2 anvendte formulering af folkeskolens formål.

Man skal dog bemærke, at definitionen af folkeskolens begreb formentlig forudsætter, at også spørgsmålet om den kommunale ungdomsskoles område og funktioner tages op til overvejelse. En koordination mellem disse 2 skoleformer skønnes overordentlig påkrævet med henblik på en senere integration.

For så vidt angår børnehaveklasse er skoledirektionen opmærksom på, at så længe børnehaveklasse ikke er obligatoriske, og der findes skoler uden sådanne klasser, vil børn, der ikke er tilstrækkelig modne, være henvist til at opgive skolegangen i en 1. klasse og begynde påny det følgende år. — I denne forbindelse gør man opmærksom på, at nedsættelsen af skolealderen vil kunne skabe væsentlige problemer, samt at etablering af børnehaveklasse ved alle skoler vil lægge beslag på meget betydelige økonomiske og personalemæssige ressourcer.

Undervisningens ordning.

Om bestemmelserne i udkastets § 3, stk. 3 om undervisningen i fritiden skal man hen-

lede opmærksomheden på forholdet til ungdomsskoleundervisningen. Den i paragraffen foretagne indskrænkning af undervisningen til „fortrinsvis musik og idræt“ forekommer ikke hensigtsmæssig og giver næppe tilstrækkelig vejledning med hensyn til forholdet til ungdomsskolen for så vidt angår folkeskolens ældste klassetrin.

I øvrigt finder man her anledning til at pege på det ønskelige i, at der gennem administrationens tilrettelæggelse skabes mulighed for en meget nøje koordination mellem folkeskolen og ungdomsskolen.

Man skal samtidig henlede opmærksomheden på fritidsundervisningslovens kapitel 2, Fritidsvirksomhed for børn og unge. Det må anses for naturligt at fremme koordinationsbestrebelse mellem administration af interessegrupper i skolerne og folkeskolens fritidsundervisning.

Skoledirektionen skal endvidere til kapitlet om undervisningens ordning bemærke, at man kan tiltræde lovudkastet til obligatoriske fag, tilbudsfag og valgfag.

Til forslaget om allerede at begynde undervisning i engelsk i 4. klasse skal man bemærke, at det vil blive vanskeligt at placere et tilstrækkeligt timetal til dette fag, uden at det vil komme til at gå ud over nogle af de andre fag.

Til faget tysk skal man anføre, at man må være betænkelig ved, at dette fag kun skal være obligatorisk i 1 år.

For så vidt angår orienteringsfagene kan man — under hensyntagen til fagenes pædagogik — derimod tilslutte sig § 4, stk. 5, hvorefter undervisningen kan påbegyndes senest på 3. trin, uden at der er noget krav om ubrudt forløb.

Om de i § 6 indeholdte særlige undervisningsområder henstiller skoledirektionen til overvejelse, hvorvidt der sammen med timer, der kan afsættes til klasselærerfunktioner og rådgivningsvirksomhed, bør afsættes et fast ugentligt timetal til varetagelse af disse opgaver.

I øvrigt ønsker man — især med henvisning til udkastets § 6, pkt. e og § 11, stk. 3